

SF bygger videre på den kvalitetsopstramning, som blev gennemført i december 1997. Men hvis man for enhver pris vil skære ned i udgiften til daghøjskoler, ved at der kun må være et bestemt antal årselever, kan man risikere at ødelægge meget for daghøjskolerne og ikke mindst for mulige daghøjskoleelever, fordi de forhindres i at komme der.

SF beklager, at regeringen ikke har ladet pædagogiske hensyn indgå i forbindelse med en regulering af antallet af daghøjskoleelever. En af årsagerne til væksten på daghøjskolerne har været, at der er daghøjskoler, der er vokset voldsomt - ja de har nærmest lidt af »volumensyge«. De har hele tiden villet være større. Derved forsvinder en af ideerne bag daghøjskolerne, hvor der bygges på det nære og et fælles miljø. I virkeligheden er nogle daghøjskoler mange daghøjskoler, idet de ligger spredt rundt omkring. Elever på daghøjskoler skulle ideelt set ligesom elever på folkehøjskoler kunne »singe morgensang sammen« billedligt talt. Hvis man stillede et sådant krav, og hvis man indrettede taxameter-systemet sådan, at jo større skoler - ud over f.eks. 100 årselever - des mindre i taxamertilskud, ville man begrænse enkelte daghøjskolars »volumensyge« og få bedre daghøjskolemiljøer. Der vil blive flere daghøjskoler, men ikke med så mange årselever på hver skole. Det ville samtidig betyde, at kommunerne kom til at betale mere via det kommunale grundtilskud.

Daghøjskolernes tilbud er derfor ligesom folkehøjskolerne folkeoplysende, men med en præcisering af, at undervisningen på daghøjskolerne sigter på at komme videre i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.

Da daghøjskolernes undervisning ikke kun er folkeoplysende, men også har et bestemt sigte, er der også en afgrænsning mellem det, som daghøjskolerne tilbyder, og det, som tilbydes på aftensskolerne.

På den anden side er der en afgrænsning mellem det, som daghøjskolerne udbyder, og det, som AMU-centre udbyder, selv om der også her er områder, hvor der er glidende overgange.

Det er i den forbindelse vigtigt, at de forskellige uddannelsesinstitutioner tilbyder det, de er gode til, og ikke søger at sprede sig. Her er det vigtigt at understrege, at netop daghøjskolerne er gode til nogle ting, som andre voksenuddannelser ikke er på samme måde.

Det er ligeledes vigtigt, at de regionale

arbejdsmarkedsråd og kommunerne bruger uddannelsesinstitutionerne rigtig i forhold til kursisternes individuelle behov. Men det behøver ingenlunde at være til skade for daghøjskolerne. Det kan være til gavn for daghøjskolerne, fordi netop daghøjskolerne har særlige kvaliteter, når det gælder de personlighedsudviklende tilbud og tilbud i øvrigt, der skal bringe folk videre.

SF er enig i de formulerede målsætninger om »uddannelse til alle« og den særlige satsning på de kortuddannedes behov. Derfor forekommer det også SF grotesk, at der skal lægges loft over netop, hvor mange der må være på produktionsskoler og daghøjskoler, som netop er tilbud til de kortuddannede.

For hvad skal de elever, der ikke må være på produktionsskolerne og daghøjskolerne? Skal de være i kommunale beskæftigelsesprojekter? Hvordan harmonerer disse nedskæringer med regeringens snak om uddannelse til alle, uddannelse til de kortuddannede, aktivering af de arbejdsløse m.v.?

Lovforslaget bygger på en meget kortsigtet og økonomisk tankegang, der er blottet for uddannelsespolitiske perspektiver. Og de besparelser, som lovforslaget tilsigter, vil utvivlsomt vende tilbage som ekstra udgifter for det offentlige senere, ikke kun på uddannelsesområdet, men også på arbejdsmarkedsområdet og på det sociale område.

En anden del af mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) bemærker, at der lægges loft over antallet af elever i daghøjskoler og produktionsskoler. Det betyder, at det bliver sværere at få mulighed for at gå på en af disse uddannelser. I dag er der mange flere elever på daghøjskolerne, end regeringen og de borgerlige vil give mulighed for næste år. Det betyder, at der formentlig er mange daghøjskoler, der må lukke. Loftet er sat uden hensyn til de behov, mennesker har, og som får dem til at gå på en daghøjskole eller produktionsskole. Daghøjskoler og produktionsskoler er nogle af de få tilbud til mennesker, der har svært ved at komme ind i det almindelige uddannelsessystem. Finansloven tænker kun i tal og tabeller - ikke i mennesker.

For produktionsskolerne er der ganske særlige nedskæringer i årets finanslov. Ud over de rammer, der nu lægges ned ovenfra, fjernes muligheden for at de 25-årige kan gå på en produk-